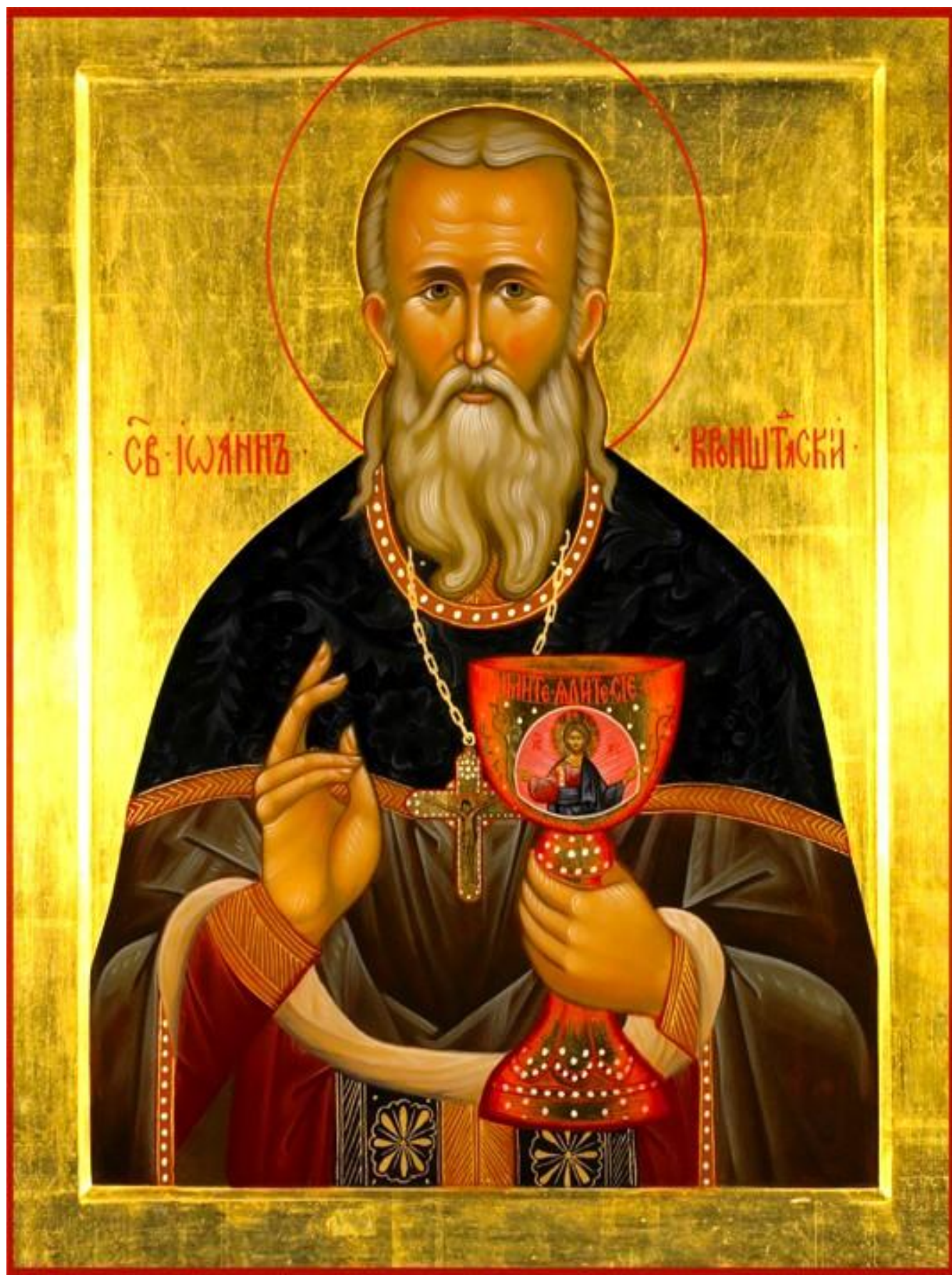

20 DECEMBRIE

**SLUJBA
SF.PREOT
IOAN
SERGHIEV
DE LA
KRONSTADT-
ST.PETERSBURG**

MINEIUL-GR

Ἀκολουθία Ἱερομάρτυρος ΙΓΝΑΤΙΟΥ τοῦ Θεοφόρου

μ. Γερασίμου

Ψαλλομένη τῇ 20^η Δεκεμβρίου

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε, ὡς παιδίον ὁ Χριστός, Πάτερ ταῖς οἰκείαις ἀγκάλαις, σὲ περιέφερε, τότε προετύπωσε τὴν ἐσομένην σοι, εὐσεβείας λαμπρότητα, καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον, θείαν σου ἀνάβασιν, ἐπὶ τὰ κρείττονα· ὅθεν, Θεοφόρος ἐκλήθης, καὶ Θεοῦ θεραπείων ἐδείχθης, ἔνδοξε Ἰγνάτιε τῷ βίῳ σου.

Ὅτε, Ἀποστόλων κοινωνός, οἷα μαθητὴς τούτων ὦφθης, καὶ μιμητὴς ἀληθείας, τότε ἐνθεώτατος, καὶ πλήρης χάριτος, ἀνεδείχθης Ἰγνάτιε, καὶ Ἀντιοχείων, Πρόεδρος περίδοξος, καὶ ποιμενάρχης σοφός· ὅθεν, ἀληθείας ἐν πόα, ἄγων τὴν σὴν ποιμνην θεόφρον, ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ νομίμως ἠθλησας.

Ὅτε, ἐξ Ἑώας ὡς ἀστήρ, ἔσπευδες πρὸς Δύσιν ἀθλῆσαι, ὑπὲρ τῆς δόξης Χριστοῦ, τότε διερχόμενος, τὰς πόλεις δέσμιος, τὰς σεπτὰς ἐπεστήριζες, Θεοῦ Ἐκκλησίας, ὡς ὁ Παῦλος Ἄγιε, πλουσίῳ λόγῳ σου ὄθεν, τῶν σοφῶν διδαχῶν σου, τὰς ἐπιστολὰς κεκτημένοι, χάριτος πληρούμεθα τοῦ Πνεύματος.

Ὅτε, τοῖς θηρίοις πρὸς βοράν, δέδοσαι προθύμῳ καρδίᾳ, τῇ τοῦ τυράννου βουλῇ, τότε χαίρων ἔκραζες· σῖτος ὑπάρχω Θεοῦ, διὰ τοῦτο ἀλήθομαι, θηρῶν τοῖς ὁδοῦσιν, ὡς ἂν ἄρτος ἡδιστος, Κυρίῳ γίνωμαι. Ὡ τῆς σῆς ἀνδρείας θεόφρον! Δι' ἧς θαυμαστῶς ἐδοξάσθης, παρὰ τοῦ Χριστοῦ Πάτερ Ἰγνάτιε.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ἐνδεδυμένος τὸν Χριστὸν Ἰγνάτιε, ἐν Αὐτῷ ἔζης ἐν κόσμῳ, νεκρωθεὶς τοῖς παροῦσι· καὶ Ἀποστολικῶν ἀξιωθεὶς χαρισμάτων, τῆς εὐσεβείας ὄργανον πέφηνας, λαλοῦν καὶ ἐνεργοῦν, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι. Φωτὶ γὰρ θείῳ λαμπόμενος, παγκοσμίως ἔλαμψας· καὶ λαμπρῶς ἀγωνισάμενος, ἀξίως ἐστεφανώθης, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτὴρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα, φαιδρῶς εὐτρέπισον τὸ θεῖον Σπήλαιον, ἐν ᾧ Χριστὸς σαρκὶ τίκτεται, ἐξ ἀπειράνδρου ἀγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὅλος ἀπὸ παιδός, ἐδείχθης θεοφόρος, Ἰγνάτιε παμμάκαρ, καὶ μύστης τῶν ἀρρήτων, ὡς Ἀποστόλων σύσκηνος.

Στ. *Οἱ Ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.*

Μύστης θεοειδής, τοῦ θείου Ἰωάννου, Ἰγνάτιε ἐγένου, καὶ τὴν θεολογίαν, τὴν ὑπὲρ νοῦν μεμύησαι.

Στ. *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Τάφος αἱ τῶν θηρῶν, σοὶ ὥφθησαν γαστέρες, ἀλλ' ἐν τῇ οὐρανίῳ, Σιών χαίρων μετέστης, περιφανῶς Ἰγνάτιε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Σύνθρονε παντουργέ, ὁμόδοξε Θεότης, ἐλέησον τὸν κόσμον, πρεσβείαις Ἰγνατίου, τοῦ θείου Σου θεράποντος.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἔρχεται ἡ Ἀγνή, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει, γεννήσαι τὸν Σωτῆρα, ἀρρήτῳ εὐσπλαγχνία, λαοὶ προεορτάσατε.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκια.

Προεόρτιον. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ, ἥνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ

τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Δόξα. Τοῦ Ἀγίου. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖω ἔρωτι, ἐπιτερωμένος, τοῦ σὲ ψαύσαντος, χερσὶν ἀχράντοις, θεοφόρος ἀνεδείχθης Ἰγνάτιε· καὶ ἐν τῇ Δύσει τελέσας τὸν δρόμον σου, πρὸς τὴν ἀνέσπερον λῆξιν ἐσκήνωσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τὸ Προεόρτιον.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱσιῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ Ὑψίστου.

Ὁ Θεοφόρος καλούμενος ἀξίως, ὅτε ὁ Δεσπότης σε μάκαρ, Ἰγνάτιε, ὡς συμπαθὴς ἠγκαλίσατο, φιλοσοφίας, τῆς ἀνωτάτω φαίνων τὰ δόγματα, τότε τὴν πολύφωτον αἵγλην εἰσδέδεξαι, καθάπερ σπόγγος τὰ νάματα, ἐκ τῆς ἀβύσσου, τῶν φωτισμάτων ἀνιμησάμενος· ὅθεν κατ' ἵκνος ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, Ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ τετρωμένος ἀγάπη τῇ τελείᾳ, ὅτε ὁ πρηστήριος ἔρωις ἀνέφλεγε, σοῦ τὴν ψυχὴν ἱερώτατε, πρὸς τὸν

Δεσπότην, σὲ κατεπείγων Πάτερ πορεύεσθαι, τότε τὸν αἰδίμον λόγον ἐβόησας· σῖτος ὑπάρχω τοῦ Κτίσαντος, καὶ δι' ὁδόντων, δεῖ με θηρίων πάντως ἀλήθεσθαι, ἵνα τῷ Λόγῳ καθαρώτατος, ἄρτος φανῶ τῷ Θεῷ ἡμῶν· Ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συνεσταυρώθης Χριστῷ Ἱεροφάντορ, ὅτε τὸν θεόπνευστον λόγον ἀνέκραξας· ὁ ἐμὸς ἔρωσ ἐσταύρωται, καὶ κοινωνῆσαι, Τούτου τοῦ πάθους λίαν ἐπείγομαι· ἐντεῦθεν Ἰγνάτιε, καθάπερ ἥλιος, ἀνατολῆς ἐξορμώμενος, ἐπὶ τὴν δύσιν, καταφωτίζων μάκαρ διέδραμες, καὶ βασιλείας διαδήματι, ἐκοσμήθης Χριστῷ προσαγόμενος· Ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερα. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς συνήθης καὶ σύσκηνος, Ἀποστόλων γενόμενος, παρ' αὐτῶν μεμύησαι τὰ οὐράνια, καὶ Παρακλήτου τὴν ἔλλαμψιν, ἐπλούτησας Ἄγιε, τῇ ἀμέμπῳ σου ψυχῇ, τετρωμένος τῷ ἔρωτι, τοῦ Παντάνακτος, Οὗ τοῖς ἴχνεσι βαίνων Ἱεράρχης, θεοφόρος ἀνεδείχθης, καὶ Ἀθλητὴς ἐνθεώτατος.

Ὡς πολύφωτος ἥλιος, ἐξ Ἑώας ἀνέλαμψας, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν κατελάμπρυνας, μαρμαρυγαῖς τῶν ἀγώνων σου, πρὸς Δύσιν ἀγόμενος, περικείμενα δεσμά, δι' ἀγάπην τοῦ Κτίστου σου, καὶ γενόμενος, ἐν τῇ Ῥώμῃ τὸν μέγιστον ἀγῶνα, ἐκτελεῖς καὶ διανύεις, καρτεροψύχως Ἰγνάτιε.

Κατὰ πόλιν Ἰγνάτιε, ὡς ὁ Παῦλος ὁ ἔνθεος, Πάτερ διερχόμενος δρόμῳ κρείττονι, τὰς Ἐκκλησίας ἐστήριζες, σοφοῖς σου διδάγμασιν, ὡς Χριστοῦ μυσταγωγός, καὶ ποιμὴν ἀληθέστατος, καὶ στερρότατα, σπαραχθεὶς τῶν λεόντων τοῖς ὁδοῦσι, θαυμαστῶς ἐμεγαλύνθης, Ἱερομάρτυς πανεύφημε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὸν σὸν ἔρωτα Χριστὸν ἐνστερνισάμενος, μισθὸν ἐκομίσω, τῆς ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος· διὸ σῆτος γενόμενος τοῦ ἀθανάτου γεωργοῦ, δι' ὁδόντων θηρίων ἠλέσθης, καὶ ἄρτος ἡδύς Αὐτῷ ἀνεδείχθης, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Ὑπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν. Φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἤκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς· Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλεον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Εἷσοδος, Φῶς ἱλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Αναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ι' 7).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε

σοφίαν καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδευτοὶ ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῶν. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ι' 32).

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν,

δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὅσας καρδίας, δεκτοὶ δὲ Αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν· πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιᾷ καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι’ αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς καὶ ἐφίλησα ταύτην καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἑμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστης γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων Αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται στροφὰς λόγων καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεία καὶ τέρατα προγινώσκει καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ καὶ εὐκλεια

ἐν κοινωνίᾳ λόγῳ αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ καὶ ἐδεήθην Αὐτοῦ καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ Σου, καὶ τῇ σοφίᾳ Σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ Σοῦ γενομένων κτισμάτων καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν Σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων Σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος Σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης Σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου Σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης Σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξη με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ Σοί. Καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ζ' 7).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἁμαυροῖ τὰ καλὰ καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἄρεστή γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου

πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσις Αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Τὸ πῦρ τὸ οὐράνιον δεξάμενος Ἰγνάτιε, στόμα θεῖον ἔσχηκας, ὡς Ἀποστόλων ὁμότροπος· ὅθεν τῆς εὐσεβείας τὸ μυστήριον, γλῶσση σοφῇ κηρύξας, τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χάριτος, ὑποφήτης ὥφθης θεόσοφος. Καὶ μαρτυρικῶς ἀγωνιζόμενος, τοῖς πᾶσιν ἐβόας· οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόϋλον, ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν καὶ ἀλλοῦν, εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἥς ἐπιτυχὼν καλῶς ἀθλήσας· ταύτης καὶ ἡμᾶς τυχεῖν ἀξίωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Ἦχος β'.

Ἀγιασθεὶς τῇ τοῦ Σωτῆρος προσψαύσει, ἡγιασμένος ὅλος καὶ ἔνθεος, καὶ θεοφόρος ἐκ παιδός, ἐδείχθης Ἰγνάτιε. Καὶ ἀποστολικάς ἀναστροφὰς μυσταγωγούμενος, τῶν μυστηρίων τῆς χάριτος, οἰκονόμος ὥφθης ἱερός, καὶ Ἱεράρχης θεόληπτος. Θεῖω γὰρ λόγῳ ἡγίασας, τοὺς ἐναγεῖς τὸ πρότερον, καὶ τέκνα φωτὸς ἔδειξας, τοὺς πρὶν τῇ πλάνῃ δουλεύοντας· Εὐαγγελίου τοῖς δόγμασι, καὶ τῶν Παθῶν τοῦ Σωτῆρος, Μάρτυς γενόμενος, τῆς ἐν Αὐτῷ λαμπρότητος ἐκοινώνησας, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Ἦχος γ'.

Τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ δεσμοῖς κοσμούμενος, ὡς ὁ μέγας Παῦλος, ἀγαλλομένῳ ποδὶ ἔσπευδες, ἐπὶ τὸν μέγαν ἄθλον, θεοφόρε Ἰγνάτιε. Ὡτοῦ θερμοῦ σου ἔρωτος, πρὸς Χριστὸν τὸν Σωτῆρα! Ὡ τῆς πολλῆς ἀνδρείας σου, καὶ τῶν ἁγίων δρόμων πολυῦμνητε! Χριστὸν γὰρ μόνον ποθῶν, καὶ Αὐτὸν ἐκζητῶν, οὐδόλως ἐνάρκησας ἐν ταῖς θλίψεσιν, οὐδαμῶς ἔφριξας τὴν λεόντων ἀγριότητα, ἀλλ' ὑπ' αὐτῶν ἀλεσθεῖς οἷα σῖτος Θεοῦ, ἄρτος ἡδὺς Αὐτῷ ἐγένου, καὶ θυσία καθαρὰ προσήχθης τῷ σὲ δοξάσαντι, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε. Ὡ πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ὡς Ἀποστόλων φοιτητής, καὶ τοῦ Σωτῆρος μαθητῆς ἐνθεώτατος, τοῖς ἵχνεσιν αὐτῶν ἠκολούθησας, θεοφόρε Ἰγνάτιε. Λόγῳ γὰρ καὶ ἔργῳ διέπρεψας, καὶ τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην διήλεγξας, εὐσεβεῖ παρρησίᾳ. Καὶ σαυτὸν ὑπόδειγμα ἀθλήσεως προθέμενος, συνεσταυρώθης τῷ Χριστῷ, ὡς ἐπόθεις τῷ σῷ ἔρωτι. Καὶ νῦν τῆς κεκρυμμένης ἐν Αὐτῷ, ἀπολαύων δόξης, ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Ἥσαίᾳ χόρευε, λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι, προφήτευσον τῇ κόρῃ Μαριάμ, βάτον καταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς θεότητος· Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἢ Ἐδὲμ καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν

σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, Ὃν Ἀσὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, Ζωοδότῃν Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, τῶν Ἀποστόλων κοινωνὸς καὶ ὁμόζηλος· αὐτοῖς γὰρ ἀκολουθήσας, καὶ μαθητεύσας πιστῶς, ἐμυήθης πᾶσαν γνῶσιν ἔνθεον· ἐντεῦθεν ἐκήρυξας, θεηγόρῳ σου στόματι, τὴν τοῦ Σωτῆρος, ὑπὲρ νοῦν ἐναθρώπησιν, δι' ἧς εὔρομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· ὄργανον τὸ θεόπνευστον, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, ὁ πλήρης θείας σοφίας, καὶ ἀπορρήτου ἐλλάμψεως. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. *Οἱ Ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.*

Ὅλος, ἀγιασθεὶς ἐκ παιδός, θεία προσπαύσει τοῦ Σωτῆρος Ἰγνάτιε, ἀνήχθης εἰς μέτρον θεῖον, ταῖς ἀρεταῖς ἐκτραφεὶς, οἷα θεοφόρος ἐνθεώτατος· ἐντεῦθεν τοῦ Πνεύματος, ἐνδιαίτημα πέφηνας, θείας ἀγάπης, Πάτερ ἄνθραξ διάπυρος, φλέγων ἅπασαν, ματαιότητος ἄκανθαν· στῦλος ὁ ἀπερίτρεπτος, καὶ στήριγμα ἄσειστον, τῶν κατὰ πόλεις ἀγίων, Ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ.*

Χαίροις, Ἀντιοχείας ποιμήν, Ἐκκλησιῶν περιφανὲς ἐγκαλλώπισμα, ὁ σύμπνους τῶν Ἀποστόλων,

Ἱεραρχῶν καλλονή, Ἱερομαρτύρων ἀκροθίνιον, Ἰγνάτιε ἔνδοξε, τοῦ Χριστοῦ φίλε γνήσιε, ὁ τὸν ἀγῶνα, διανύσας στερρότατα, καὶ τοὺς ἅπαντας, καταπλήξας τῷ τρόπῳ σου· ὅθεν λαμπρῶς δεδόξασαι, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, καὶ Ἱερεὺς θεοφόρος, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος. Αὐτὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος α'. Τοῦ Στουδίτου.

ὦ τῆς στερρόαυς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, ἀξιομακάριστε Ἰγνάτιε! Σὺ γὰρ πρὸς τὸν ὄντως σὸν ἐραστήν, ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἔφεσιν, ἔλεγες· Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόϋλον, ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν, καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοί, ἔνδοθέν μοι λέγον· δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα· ὅθεν θείῳ Πνεύματι πυρπολούμενος, θήρας ἡρέθισας κόσμου σε θᾶπτον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον παραπέμψαι Χριστόν· Ὃν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Ἴδου καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν· Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλόανθρωπος.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκια.

Προεόρτιον. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἥνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηζόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Δόξα. Τοῦ Ἀγίου. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖω ἔρωτι, ἐπτερωμένος, τοῦ σὲ ψαύσαντος, χερσὶν ἀχράντοις, θεοφόρος ἀνεδείχθης Ἰγνάτιε· καὶ ἐν τῇ Δύσει τελέσας τὸν δρόμον σου, πρὸς τὴν ἀνέσπερον λῆξιν ἐσκήνωσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τὸ Προεόρτιον.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ὡς θεῖος μαθητής, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ὁμότροπος αὐτῶν, ἐν τῷ βίῳ ἐδείχθης, παμμάκαρ Ἰγνάτιε, καὶ τὸν λόγον τῆς χάριτος, ἀνεκήρυξας, ὡς εὐκλεῆς Ἱεράρχης, καὶ τὸν δρόμον σου, μαρτυρικῶς ἐκτελέσας, ἀξίως δεδόξασαι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ὁ κλίνας οὐρανούς, καὶ Παρθένω οἰκήσας, προέρχεται σαρκί, Βηθλεὲμ ἐν Σπηλαίῳ, τεχθῆναι καθὼς γέγραπται, ὁραθῆναι τε νήπιος, ὁ τὰ νήπια, ζωογονῶν ἐν τῇ μήτρᾳ· Τούτῳ χαίροντες, νῦν ὑπαντήσωμεν πάντες, καρδίας εὐθύτητι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ὅμοιον.

Φρονήματι στερρόῳ, τὴν ὁρμὴν τῶν λεόντων, οὐκ ἔπιηξας σοφέ, ἀλλ' ἀνδρείως ὑπέστης, τὸν θάνατον Ἰγνάτιε, καὶ ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον, προσενήνεξαι, τῷ Ἀθλοθέτῃ Κυρίῳ· Ὃν ἰκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν θεοφόρε, τῶν πίστει τιμῶντων σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἀγάλλου ἡ Σιών· Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, μηνύει τὴν ἄμετρον, Ἐαυτοῦ συγκατάβασιν· Ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀκτῖσι τῶν λόγων σου οἷα φωστὴρ φαεινός, πυρσεύεις Ἰγνάτιε τὰς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ νέμεις τὰ κρείττονα. Σπεύδων γὰρ πρὸς τὴν Ῥώμην, τοῦ θανεῖν θείῳ πόθῳ, ἔδειξας τῆς ἀγάπης, τῆς ἀγίας τὸν πλοῦτον, ἐν ᾗ τοὺς σὲ γεραίροντας, συντήρει πρεσβείαις σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἡ Πάναγνος ἔρχεται ἀποτεκεῖν ἐν σαρκί, σπηλαίῳ τὸν Κύριον δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, γενόμενον ἄνθρωπον· χόρευε πᾶσα κτίσις, δεχομένη τὴν χάριν· ἄδε προεορτίους, τῷ Σωτῆρι αἰνέσεις, τῷ ἥκοντι ἐν κόσμῳ, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Εἵτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. *Οἱ Ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.*

Στ. *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Εὐαγγέλιον Ἱεραρχικόν.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. **Στ.** *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Θεοφόρε Ἰγνάτιε, ἀπὸ παιδὸς ἀνακείμενος Χριστῷ, ἀνενδότως ἐβάδισας, τοῖς ἵχνεσιν Αὐτοῦ· καὶ Ἱεράρχης ὅσιος γενόμενος, ἀποστολικοῖς ἐμπρέπων χαρίσμασι, μαρτυρικῶς ἠνδραγάθησας, ὑπὸ θηρίων ἀγρίων ἀναλωθεὶς. Καὶ νῦν τῶν ἐφειτῶν τῷ ἀκροτάτῳ παριστάμενος, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἵτα, οἱ Κανόνες· ὁ Προεόρτιος καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ῥδὴ α'. Ὁ Προεόρτιος. Ἦχος α'. Ῥδὴν ἐπινίκιον

Ἀρξώμεθα σήμερον, προεορτάζειν, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, τοῦ τεχθέντος σώματι, ἐκ τῆς Παρθένου

Μητρός, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Δεσμῶν ἀπολύων με, τῆς ἁμαρτίας, σπαργάνοις εἰλίσσεται, καὶ ἐν φάτνῃ τίθεται, βρέφος ὁρώμενος, ὁ προαιώνιος Θεός· δόξα τῷ κράτει Αὐτοῦ.

Ἐδὲμ διανοίγεται, Σοῦ τικτομένου, ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν τῇ πόλει Δέσποτα, τῇ Βηθλεέμ ἐν σαρκί· ὕμνολογοῦμεν τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν Σου.

Ἴδου νῦν πεπλήρωται, τοῦ Ἡσαΐου, ἡ πρόρρησις Πάναγνε· τοῦ τεκεῖν τὸν ἄχρονον, ἐν Σπηλαίῳ γὰρ Υἱόν, ἐλήλυθας· πᾶσα ἡ γῆ διὸ εὐφραίνεται.

Τοῦ Ἀγίου. Ἦχος α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Φαιδρῶς ἐορτάζοντες, εὐωξηθῶμεν, ὁ Μάρτυς Ἰγνάτιος, ἱερῶς προτρέπεται, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, ἐπὶ τὴν ἄθλησιν αὐτοῦ, τὴν πολυῦμνητον.

Τὴν ἔνδοξον μνήμην σου, πάντες τιμῶμεν, παμμάκαρ Ἰγνάτιε, καὶ ψαλμοῖς γεραίρομεν, τὸν στεφανώσαντα, τὴν πάνσεπτόν σου κορυφήν, θεομακάριστε.

Φωστὴρ διαυγέστατος, τῆς Ἐκκλησίας, ὑπάρχων Ἰγνάτιε, καταλάμπεις ἅπαντα, τῆς γῆς τὰ πέρατα, καὶ τὴν Ἑσπέραν δαδουχεῖς, ἐκ τῆς Ἐφας ἐλθών.

Τοῦ Παύλου μιμούμενος, τοὺς κατὰ τόπον, κινδύνους Ἰγνάτιε, καὶ ὑπάρχων δέσμιος, οὐ κατενάρκησας, στηρίζων γράμμασι πυκνοῖς, τὰς Ἐκκλησίας Χριστοῦ.

Τριαδικόν.

Τριάς Ὑπερούσιε, μία Θεότης, Μονὰς Τρισυπόστατε, τοὺς πιστῶς βοῶντάς σοι Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἰ Δημιουργέ, σῶσον ἐλέησον.

Θεοτοκίον.

Ἐδὲμ εὐτρεπίσθητι· ἡ Ἐφραθᾶ γάρ, τῷ Κτίστη ἡτοίμασται, γεννηθῆναι μέλλοντι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρός, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Προεόρτιος. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Ταύτην τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν, γνοὺς ὁ Ἡσαΐας, Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐμφανῶς προλέγει· παιδίον ἐκ Παρθένου, γεννᾶται ὁ Κύριος, εἰς ἀναγέννησιν ἡμῶν, Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου Αὐτοῦ.

Ἄστρον ἤδη ἀνατέταλκεν, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ὅπερ ἐπιγνόντες, Βασιλεῖς κινήσεις, ἀνατολῶν ποιοῦνται, καὶ φθάσαι ἐπείγονται, ὅπως θεάσωνται Χριστόν, ἐν Βηθλεέμ σαρκὶ τικτόμενον.

Ὑμνον πᾶσα προεόρτιον, προσαδέτω κτίσις, τῷ πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι, καὶ νῦν ἐκ τῆς Παρθένου, ἀρρήτως ἐκλάμποντι, καὶ τικτομένῳ σαρκικῶς, ἐν Βηθλεέμ δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Τοῦ Ἀγίου. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Τύπος ἱερᾶς ἀθλήσεως, ἀνεδείχθης μάκαρ, στήλη καρτερίας, καὶ κανὼν ἀνδρείας, καὶ στυλὸς

Ἐκκλησίας, καὶ Πίστεως ἔρεισμα, καὶ ἀρετῆς ὑπογραμμός, ἄθλοις σεπτοῖς, στεφανωθείς ἐν Χριστῷ.

Ὅντως φερωνύμως κέκλησαι, Θεοφόρος Πάτερ· νήπιος γὰρ ἔτι, κομιδῇ ὑπάρχων, εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου, φερόμενος ἴστασο, ἀναφωνοῦντος πρὸς ἡμᾶς· γίνεσθέ μοι ὡς τὸ παιδίον τοῦτο.

Ποῖος τόπος οὐκ ἡγίασται, τοῖς παθήμασί σου; Ποία παροικία, οὐκ ἐγνώσθης Μάρτυς; Ἡ ποία φυλακὴ σε, σχεδὸν οὐκ ἐδέξατο, δέσμιον Μάρτυρα Χριστοῦ; Ζῆλος γὰρ σε θεῖος ἠρέθιζε.

Σῆτος καθαρὸς Θεῷ ἡμῶν, ἀνεβόας πέλων, σπεύδω ἀλεσθῆναι, ὑπὸ θηρῶν ἀγρίων· θλασθήτω τὰ ὀσᾶ μου, βρωθήτω τὰ μέλη μου, καὶ βρῶμα γένωμαι θηρῶν, ἵνα Χριστῷ, καθαρὸς ἄρτος ὀφθῶ.

Ξένον Μαρτυρίου στάδιον, ἱερῶς ἀνύσας, ξένην παρὰ πάντας, τοὺς προηθληκότας, ἀνδρείαν ἐπεδείξω, τῷ πόθῳ πυρούμενος, τοῦ ἀνενδότου ἐραστοῦ, Ὅστις ὡς πῦρ, τὴν σὴν ἀνήπτε ψυχὴν.

Ζέων εἰς αἰὲν τῷ πνεύματι, ὁ Ἱερομάρτυς, ἔκραζε σὺν πόθῳ, ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων· Χριστὸν διώκω χαίρων, Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκ ἔτι μὲν ἐγώ, ζῇ δὲ φησὶν, ἐν ἐμοὶ μόνος Χριστός.

Τριαδικόν.

Μίαν προσκυνῶ Θεότητα, ὡς ἀρχὴν καὶ τέλος, πάντων τε τῶν ὄντων, καὶ τῶν γενησομένων, Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν ἀχρόνως γεννητόν, Πνεῦμα εὐθές, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρός.

Θεοτοκίον.

Δεῦρο Ἡσαΐα βόησον· ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἔχει ἐν κοιλίᾳ, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ Κόσμου, καὶ τίκτει ἐν Σπηλαίῳ, καὶ ἔσται τὸ ὄνομα, τοῦ τικτομένου Ἰησοῦς, Θεὸς μεθ' ἡμῶν, Ἐμμανουὴλ Σαβαώθ.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐξ Ἑώας ἐκλάμπας ὥσπερ ἀστήρ, καὶ ἀκτίσι τῶν λόγων λαμπαδουχῶν, τὸν κόσμον ἐφώτισας, καὶ τὸ σκότος ἐμείωσας, καὶ ὥς ὁ Παῦλος τὸν δρόμον, γενναίως διήνυσας, ὑπομείνας κινδύνους, ἐν ἔθνεσί τε καὶ πόλεσιν· ὅθεν καὶ ὥς σῖτος, τῶν θηρῶν τοῖς ὁδοῦσιν, ἠλέσθης γενόμενος, προσφορὰ τῷ Κυρίῳ σου, Θεοφόρε Ἰγνάτιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Χειροθετούμενος, ὑπὸ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐγκατελάμπρυνας, τὴν ἱεράν σου στολήν, καὶ μαρτυρίου ἀληθῶς, ἐπέτυχες Θεοφόρε· θῆρας γὰρ ἠρέθισας, ἐκ τοῦ κόσμου χωρίσαι σε, Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν θεσπέσιον ἔνδοξε· διὸ καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπλήρωσας, Πάτερ ἀξίως τὸ μαρτύριον.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Χαρᾶς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γάρ, γεννᾷν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός, ὃ θαύματος ἀνερμηνεύτου! Ἀρχεται ὁ ἄναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν

συνέχοντα ἅπαντα. Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἡ κτίσις ἡμέραν προεόρτιον.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Προεόρτιος. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Τὰ ὄρη οἱ βουνοί τε, καὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ, ποταμοὶ καὶ θάλασσαι, καὶ ἅπαντα πνοή, ἐν εὐφροσύνῃ σκιρτήσατε· νῦν ἐγγίζει, ἡ σωτηρία Ἰησοῦς ἐκ τῆς Παρθένου, πόλει Βηθλεὲμ ἀποτίκτεσθαι.

Ἀνάλαβε Προφῆτα, ψαλτήριον Δαυΐδ, καὶ μελῶδει Πνεύματι, Ἁγίῳ ἐμφανῶς, ἐκ τῆς Παρθένου γεγέννηται ἀσυγχύτως, ὁ πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ γαστρὸς Πατρὸς ἐκλάμπας, Κύριος τῆς δόξης Χριστὸς ὁ Θεός.

Πῶς δέξεταί Σε Λόγε, τικτόμενον σαρκί, σπήλαιον σμικρότατον, καὶ λίαν εὐτελές; Πῶς εἰληθήσῃ σπαργάνοις ὁ περιβάλλων, πόλον νεφέλαις; Πῶς ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, ἐπανακλιθήσῃ ὡς νήπιον;

Τοῦ Ἁγίου. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ἐφαίδρυνας τῇ αἵγλῃ, τῶν ἄθλων σου τὴν γῆν, Ἱερὲ Ἰγνάτιε, δεσμώτης ἀπαχθείς· διαδραμὼν γὰρ ὡς ἥλιος ταῖς ἀκτῖσι, τοῦ μαρτυρίου τὴν Ἑσπέραν ἐξ Ἑώας, πᾶσαν δαδουκῶν κατεφώτισας.

Ὡς Παῦλος δεδεμένος, θηρίοις λογικοῖς, ἐπὶ Ῥώμην ἔτρεχες, Ἰγνάτιε σοφέ· ἀλλ' οὐκ ἐπαύσω καὶ δέσμιος ὢν στηρίζων, τὰς Ἐκκλησίας ἐπιστέλλων κατὰ πόλιν, πᾶσι τοῖς Χριστοῦ Ἱεράρχαις θαρρεῖν.

Θηρίων μοι γενέσθω, τὰ στόματα σφαγή, καὶ γαστέρες μνήματα, ἐβόας Ἀθλητά· μηδεὶς ὀχλείτω,

μηδεὶς μου θρύψει τὸν τόνον· ἐγὼ γὰρ σπεύδω ἄλεσθῆναι ὥσπερ σῖτος, καὶ ἄρτος εὐρεθῆναι Θεοῦ καθαρός.

Χριστοῦ σπεύδω γενέσθαι, Χριστοῦ μόνου ἐρῶ· ὅλος γὰρ Χριστοῦ εἰμι, ἐβόας Ἀθλητά, Αὐτὸν διώκω, Αὐτὸν ἐπείγομαι φθάσαι· καὶ διὰ τοῦτο πῦρ καὶ ξίφος καὶ θηρία, πάντα καρτερῶ, ἵνα τύχω Αὐτοῦ.

Διήνυσας τὸ σκάμμα, ζεύσῃ τῇ ψυχῇ Μάρτυς καρτερόψυχε, τῷ ἔρωτι τρωθεῖς, τοῦ ἐραστοῦ σου· Χριστὸς γὰρ ἦν σοι ὁ ἔρως· ὃν ἀναπνέων καὶ διώκων ἐκατέρεις, πάντων τῶν δεινῶν τὰ ἐπίπονα.

Τριαδικόν.

Τριάδα ἐν Μονάδι, δοξάσωμεν πιστοί, ἀσιγήτοις στόμασι, βοῶντες πρὸς αὐτήν· ἢ ἐν Μονάδι Τριάς Ἁγία προσκυνουμένη, καὶ ἐν Τριάδι ὑμνουμένη ἀσυγχύτως, δόξα Σοι Τριάς ὁμοούσιος.

Θεοτοκίον.

Σπηλαίῳ ὑπογαίῳ, τεχθῆναι δι' ἡμᾶς, Θεὸς ὢν ἡξίωσας, πτωχεύσας Ἀγαθέ, τὴν ἡμετέραν πτωχείαν δι' εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἐκ Παρθένου προελθὼν σεσαρκωμένος, μείνας εἰς Υἱὸς ἐκ Πατρὸς καὶ Μητρός.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Προεόρτιος. Τὴν Σὴν εἰρήνην.

Ῥανάτωσαν γηθόμενοι, νεφέλαι γλυκασμόν· ἤδη γὰρ ἐγγίζει ὁ Κύριος, ἀποτεχθῆναι ὥσπερ νήπιον, ἐκ τῆς Ἀγνῆς Παρθένου, ἐν εὐτελεῖ σπηλαίῳ.

Οἱ Θεῖοι νῦν σκιρτήσατε, Προφήται τοῦ Θεοῦ· ἦκει γὰρ Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, ἀποκληρῶσαι τὰ κηρύγματα, ὑμῶν τῆς Θείας γλώσσης, τικτόμενος ὡς βρέφος.

Ἐδὲμ πάλαι κλεισθεῖσά μοι, ἀνοίχθητι λοιπόν, βλέπουσα Χριστόν, σαρκὶ νηπιάσαντα, καὶ ἐν τῇ πόλει ὡς εὐδόκησε, τῆς Βηθλεὲμ ἐκ Κόρης, τικτόμενον Παρθένου.

Τοῦ Ἀγίου. Τὴν Σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπε, σοφὸς Ἀρχιερεὺς, ὅσιος, πιστός, ἀμίαντος, ἄκακος, βοῶν ὁ Παῦλος προὔπεγραψε, τὴν ἱερὰν εἰκόνα, τῶν ἱερῶν σου τρόπων.

Κανόνα ἀπαράτρωτον, καὶ τύπον εὐσεβῆ, ἔχοντες τὴν σὴν τοῦ βίου ἀκρόπολιν, πρὸς ταύτην Πάτερ ἀναγόμεθα, οἱ τῆς ἀρχαίας δόξης, τυχεῖν ἐπιποθοῦντες.

Τὰ Παύλου κατορθώματα, ζηλώσας εὐσεβῶς, ὅλους τοὺς αὐτοῦ, κινδύνους ὑπέμεινας, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε, τὸ τῆς Ἐφας φέγγος καὶ τῆς Ἑσπέρας ἄστρον.

Δεσμώτης ἀπαγόμενος, παθεῖν Ἀρχιερεῦ, δέσμιος Χριστοῦ, Ἰγνάτιε ἔγραφες, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ ταῖς πόλεσιν, ἐπιστηρίζων πάντας, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ.

Ὡς στῦλος καὶ ἐδραῖωμα, καὶ πρόβολος ἡμῶν, Μάρτυς καὶ Ποιμὴν, ἀσάλευτον φύλαττε, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ, τῆς Χριστοῦ ἀληθείας.

Τριαδικόν.

Τριάδος τὸ ὁμότιμον, ὕμνῳ καὶ προσκυνῶ, μίαν προσφυῶς, δοξάζων Θεότητα, τρισὶ Προσώποις ἀδιαίρετον, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, ἀεὶ γνωριζομένην.

Θεοτοκίον.

Θεὸς ἀνθρώποις ὅμοιος, γενόμενος ἐκ Σοῦ, βρέφος δι' ἡμᾶς, γεννᾶται Θεόνυμφε, καὶ μένει ὅλως ἀναλλοίωτος, καὶ ἐν σαρκὶ ὁράται, Θεὸς ἐνανθρωπήσας.

Ῥδὴ Ϛ'. Ὁ Προεόρτιος. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν οὐράνιον δηλοῖ, Βασιλέα δι' ἡμᾶς, δι' ἀστέρος φαινοῦ, τικτόμενον, τοῖς ἀστρολόγοις, νῦν ἐν τῇ πόλει Δαυΐδ.

Ῥητορεύει καὶ βοᾷ, ὁ Προφήτης ἐμφανῶς, οἶκος σὺ τοῦ Ἐφραθᾶ, Βηθλεὲμ ἐν ἧ ἡ Θεός, ὀφθήσεται, ἐκ τῆς Παρθένου, σκίρτα καὶ χόρευε.

Ἐν σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, Κόρη τίκτει ἐμφανῶς, τὸν Θεὸν τὸν τοῦ παντός, Ποιητὴν καὶ ὡς βροτόν, εἰλήσασα, σπαργάνοις φάτνη, ἐπανακλίνει Αὐτόν.

Τοῦ Ἀγίου. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ὡς τὸν ὄντως ἐραστήν, ἀγαπήσας ἀκλινῶς, καὶ τὸ πῦρ τὸ πρὸς Αὐτόν, ἀναφλέξας νοερῶς, Ἰγνάτιε, τὸ ὕδωρ ἔσχες, ἐν σοὶ τὸ ζῶν καὶ λαλοῦν.

Εἰ καὶ ἔπιες Χριστοῦ, τὸ ποτήριον καινόν, ἀλλ' ἐνέμεινας διψῶν, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν, καὶ ἔκραζες· οὐδὲν μοι ταῦτα, πρὸς τὸ τυχεῖν με τοῦ ζῆν.

Τὸ μαρτύριον τῆς σῆς, συνειδήσεως πληρῶν, οὐκ ἐνάρκησας ὁρῶν, τῶν θηρίων τὰς ὁρμὰς, οὐκ ἔπιηξας, ὥς σῖτος μέλλων, μύλαις ἀλήθεσθαι.

Ὑπερζέων Ἀθλητά, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, πρὸς τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν, ὥς εἰς δρόσον πρωϊνήν, ἀνέτρεχες, ἐκεῖνο φθάσαι, τὸ ὄντως, Ὁν ἐραστήν.

Τοὺς μακροὺς σου πειρασμούς, καὶ τὰ ἅλута δεσμά, τοὺς ἐν Ῥώμῃ σπαραγμούς, καὶ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν, οὐδὲν ἡγοῦ, Ἱερομάρτυς, διὰ τὸν σὸν ἐραστήν.

Τριαδικόν.

Ὑπερούσιε Τριάς, ὑπεράγαθε Μονάς, ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας, τὸ θεῖον κράτος Σου.

Θεοτοκίον.

Εὐτρεπίζου Βηθλεέμ, ἐτοιμάζου Ἐφραθᾶ, ὁ ἀμήτωρ ἐκ Πατρός, καὶ ἀπάτωρ ἐκ Μητρός, βαστάζεται, κυοφορεῖται, τίκτεται σῶζων ἡμᾶς.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα· Τούτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφῆσαι, ἔσπευσας ὑπὸ
θηρίων ἀναλωθῆναι· διὰ
τοῦτο **Θεοφόρος, προσηγορεύθης Ἰγνάτιε ἔνδοξε.**

Ὁ Οἶκος.

Ἀβραὰμ μὲν ποτε τὸν υἱὸν ἐθυσίαζε, τὴν σφαγὴν προτυπῶν τοῦ τὰ πάντα κατέχοντος καὶ νῦν ἐν

σπηλαίῳ σπεύδοντος τεχθῆναι· σὺ δὲ θεόφρον, ὅλον
προσήγαγες σαυτόν ὥσπερ σφάγιον, καὶ τῶν θηρίων
βρῶμα γενόμενος, σῖτος καθαρὸς ὥφθης τῷ Κτίστη
σου, ἐν ἀποθήκαις ἐπουρανίαις διαιωνίζων ἀληθῶς,
καὶ τοῦ σοῦ ἔρωτος τρυφῶν· δι' ὅν πάντα τὸν κόσμον
καταλείπας παμμάκαρ, **Θεοφόρος προσηγορεύθης,**
Ἰγνάτιε ἔνδοξε.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, Ἐπισκόπου
Ἀντιοχείας.

Στίχοι·

*Λέουσιν, Ἰγνάτιε, δεῖπνον προὔτεθης,
Κοινωνὲ δείπνου μυστικοῦ, θάρσους λέου.
Εἰκάδι Ἰγνάτιος θάνε γαμφηλῇσι λεόντων.*

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Προεόρτιος. Τῶν ἐν καμίνῳ Παίδων.

Τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐν σώματι δηλῶν, ἀνάδειξιν, ὁ
Ἱερεμίας ἐκβοᾷ· ἐπὶ τῆς γῆς σωματωθεὶς ὁ Θεὸς ὥφθη,
ἐπιστήμης εὗρέ τε πᾶσαν ὁδόν, γεννηθεὶς ἐν Βηθλεὲμ
ἐκ Μητρός.

Ἴδου ἐκ ρίζης ῥάβδος, ἐβλάστησεν, ἄνθος
ἀναθάλλουσα Χριστόν· καὶ ἐπ' Αὐτῷ νῦν τικτομένῳ ἐν
σπηλαίῳ, Πνεῦμα ἀναπαύσεται, συνέσεως καὶ βουλῆς,
καὶ θείας γνώσεως.

Ἀκουτισθῶμεν λόγων ἱερῶν· ὁ Κύριος τίκτεται παιδίον δι' ἡμᾶς, Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὧμου ἐγενήθη, καὶ καλεῖται Ἄγγελος, βουλῆς μεγάλης Πατρός, ἄρχων εἰρήνης Χριστός.

Τοῦ Ἁγίου. Τῶν ἐν καμίνῳ.

Οὐκ ἔσχες πῦρ φιλόϋλον ἐν σοί, Ἰγνάτιε, ὕδωρ δὲ ζῶν μᾶλλον καὶ λαλοῦν, ὕδωρ καλοῦν, δεῦρο ταχὺ πρὸς τὸν Πατέρα, ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, τὸ ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μετοχετεῦον ἡμᾶς.

Οἱ τῶν θηρῶν ὀδόντες μοι φησί, γενέσθωσαν, ξίφη καὶ ῥομφαῖαι καὶ σφαγαί· τάφος δὲ μοι τὰ τῶν λεόντων σπλάγχνα ἔστω, καὶ τὸ πῦρ νεμέσθω μου, πρὸ τῆς φθορᾶς, τῆς δορᾶς τὸ ἐγκατάλειμμα.

Τὸ ζῆν ἐμοὶ οὐκ ἔστιν ἐραστόν, ἐν σώματι· πνεύματι γὰρ ζῆν ἐπιποθῶ· ἐμοὶ τὸ ζῆν Χριστὸς ὁ θεῖος ἔρως, πρὸς Αὐτὸν ἐπείγομαι, Αὐτὸν φησὶν ἀγαπῶ, Αὐτοῦ τυχεῖν προσδοκῶ.

Ἐμοὶ γλυκὺς ὁ θάνατος φησὶν, ἡδέα μοι, πάντα τὰ τῶν πόνων ἀλγεινά, θῆρες τερπνοί, δρόσος τὸ πῦρ ἐστὶ μοι τοῦτο· οὐ τοῦ ζῆν ἀνθέξομαι· διὸ καὶ σπεύδω θανεῖν, ἵνα συζήσω Χριστῷ.

Τριαδικόν.

Τριαδικὴν προσάξωμεν ὠδὴν δοξάζοντες, ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἣν τρισῶς ὑμνήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, κράζοντες· ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῖς Προφήταις πάλαι προῤῥηθείς, ἐγγίζει μοι, βρέφος ἐκ Παρθένου κυηθείς. Χαίρει Ἀδάμ, καὶ ἡ Προμήτωρ Εὐα, τῶν ὠδίνων λέλυται· καὶ συγχορεύει Δαυίδ, ὁ τῆς Παρθένου πατήρ.

Ὡδὴ η'. Ὁ Προεόρτιος. Ὁν φρίπτουσιν Ἄγγελοι.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, ἐν ξένῳ τοκετῷ, σαφῶς εἰς τὰ ἴδια· δεξώμεθα Αὐτόν, ὅπως ξενωθέντας Παραδείσου τρυφῆς, πάλιν οἰκειώσῃ, τικτόμενος σπηλαίῳ.

Ἴδου ἡ ἀνάκλησις, ἡμῶν ἐπιδημεῖ· ἡχήσωμεν ἄσματα, καρμόσυνα σπουδῇ, καὶ ἄσωμεν μέλη προεόρτια, τῷ ἐν σμικροτάτῳ, χωρουμένῳ σπηλαίῳ.

Ὡς ὤμοσε Κύριος, πεπλήρωκεν ἰδού, ἐκ σπέρματος δούς ἡμῖν, Δαυὶδ τὴν Ἐαυτοῦ, Μητέρα Παρθένον, ἐξ ἧς βρέφος σαρκί, ἐτέχθη ἐν πόλει, Βηθλεὲμ ὑπὲρ λόγον.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁν φρίπτουσιν Ἄγγελοι.

Ὑμνεῖσθω Ἰγνάτιος, ὁ μέγας Ἱερεὺς, διπτῶς στεφανούμενος, ὡς Μάρτυς καὶ Ποιμὴν· ἀθλήσας γὰρ οὗτος, δι' ἀγάπην Θεοῦ, ἐρῶν τοῦ ἐρᾶσθαι, παθεῖν οὐ παρητεῖτο.

Διψῶν τὸ ποτήριον τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ, δεσμώτης ἀνέτρεχες, Ἰγνάτιε σοφέ, καὶ φθάσας τὸ σκάμμα, οὐκ ἐπαύσω βοῶν· διψῶ τοῦ διψᾶσθαι, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς δρόμοις τῆς πίστεως, ὡς ἥλιος τὴν γῆν, γενναίως διέδραμες, ἀπ' ἄκρων οὐρανοῦ, καὶ δύνας

ἀδύτως, ἀπὸ γῆς εἰς Χριστόν, τὸ φῶς συναστράπτεις, Αὐτῷ τῆς ἀφθαρσίας.

Δεσμοῖς κατεχόμενος, διώδευσας τὴν γῆν, μυρίσας τοῖς ἄθλοις σου, ἡμᾶς τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ νῦν μετὰ τέλος, ὥσπερ κρίνον ἀγροῦ, καὶ κρίνον πεδίου, ἡμᾶς εὐωδιάζεις.

Τριαδικόν.

Μονὰς οὐσιότητι, ὑμνεῖσθω ἡ Τριάς, τριάς ὑποστάσει, τιμάσθω ἡ Μονάς, ὡς μία τῇ φύσει, τοῖς προσώποις δὲ τρεῖς, οὐ διαιρουμένη, οὐ συναλειφομένη.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἄστρον ἀνέτειλε, Χριστὸς ἐν Ἰακώβ, καὶ Μάγοι συντρέχουσιν, ἐν πόλει Βηθλεέμ, ὑμνήσαι, τιμῆσαι, προσκυνῆσαι Αὐτῷ, τεχθέντι ἐκ μήτρας, Ἀγνῆς τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ Θ'. Ὁ Προεόρτιος. Τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν.

Σὺν Πατριάρχαις, Δικαίοις τε ἅπασιν, καὶ τοῖς Ἁγίοις Προφήταις σκιρτήσωμεν, ἐκ Παρθένου Κύριος, Ἰησοῦς ἡ λύτρωσις, ὁ φωτισμὸς ἡ ζωὴ ἡ σωτηρία, νῦν ἐν τῇ πόλει, Δαυὶδ ἀποτίκτεται.

Ἦδη τῆς θείας τοῦ Λόγου σαρκώσεως, πᾶσιν ἠνοίχθη σαφῶς τὰ προπύλαια, οὐρανοὶ ἀγάλλεσθε, Ἄγγελοι σκιρτήσατε, καὶ εὐφραινέσθω ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις, μετὰ Ποιμένων καὶ Μάγων ἐν πνεύματι.

Φέρει Χριστὸν ὥσπερ μύρον ἀκένωτον, τὸ νοητὸν ἡ Παρθένος ἀλάβαστρον, καὶ τοῦτο προέρχεται, ἐν

σπηλαίῳ Πνεύματι, ἀποκενῶσαι σαφῶς, ὅπως πληρώσῃ, τῆς εὐωδίας Αὐτοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἀγίου. Τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν.

Ὁ Θεοφόρος ἡμᾶς εἰσιτάσας, τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ ἄθλους προθεῖς ἡμῖν. Δεῦτε φιλομάρτυρες, ἱερῶς δρεψάμενοι, τὰ μυστικὰ τῶν τερπνῶν ἁσμάτων ἄνθη, τὰς κορυφὰς ἑαυτῶν στεφανώσωμεν.

Τὴν ἱεράν σου στολὴν ἱερώτατε, ἱερωτέραν εἰργάσω τοῖς ἄθλοις σου· διὸ καὶ τὸν στέφανον, διπτῶς κομισάμενος, μετὰ Μαρτύρων ὕμνεῖς καὶ τῶν Ποιμένων, Ἱερομάρτυς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Σῆτος Θεοῦ καθαρὸς εἰμι ἔλεγες, καὶ δι' ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι, ἵνα ἄρτος γένωμαι, ἱεροτελούμενος τῷ ἐραστῇ καὶ Θεῷ κεκαθαρμένος, Ὃν καὶ ποθῶν, οὐ πτοῦμαι τὸν θάνατον.

Ὡς ὑπερόπτης τῶν κάτω Ἰγνάτιε, καὶ ὑπηρέτης τῶν ἄνω μυήσεων, ὡς λατρείαν ἁμωμον, τελῶν καὶ τελούμενος, ἱεουργεῖς σεαυτὸν τῷ μαρτυρίῳ, πρὸς τε θηρία καὶ πῦρ ἐτοιμαζόμενος.

Σπλάγχνα θηρίων σοι τάφος γεγόνασιν· ἔχεις δὲ νῦν τὴν Σιών ἐνδιαίτημα, καὶ ζῆς ἐν καινότητι, ζωηφόρου Πνεύματος, ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ συμβασιλεύων, καὶ ἐντροφῶν τῇ Αὐτοῦ ὡραιότητι.

Τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ ἐν ταῖς ἄνω μοναῖς αὐλιζόμενος, ἱερὲ Ἰγνάτιε, τῷ Θεῷ καὶ Κτίσῃ σου, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου ταύτης ἐντυχάνων, ἀδιαλείπτως μὴ παύσῃ δεόμενος.

Τριαδικόν.

Τὸ ὑπεράρχιον φῶς ἡ ζωὴ ἡμῶν, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τρισὶν ὑποστάσεσι, καὶ μιᾷ, θεότητι, ὑπερουσίως ἀεὶ θεολογείσθω, Τριάς ἀπλή, συμφυὴς καὶ ὁμότιμος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἀγνή τοῦ Θεοῦ Πόλις ἔμψυχε, ἐν ἣ Θεὸς χωρηθῆναι εὐδόκησε· μὴ λιπὼν τὰ ἄνω γάρ, πρὸς Σὲ καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς ἐπὶ γῆς Θεογεννήτορ, καὶ ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ βρέφος τίκτεται.

Ἐξαποστειλάρια.**Ἦχος β'. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.**

Σῖτος ὑπάρχω ἔλεγες, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος, καὶ δεῖ με νῦν ἀλήθεσθαι, δι' ὀδόντων θηρίων, Ἰγνάτιε Θεοφόρε, ὅπως ἄρτος ἡδύς τε, καὶ καθαρὸς ὀφθήσομαι, τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι· ἥ παρεστῶς, μνημονεύοις πάνσοφε τῶν τελούντων, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς.

Ἔτερον. Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς τετρωμένος ἔρωτι, ἀγάπης τοῦ Κυρίου σου, ὁ ἐμὸς ἔρως ἐβόας, Χριστὸς ἐσταύρωται θέλων· διὸ διψῶ τοῦ διψᾶσθαι, καὶ ζῶν ἐρῶ τοῦ ἐρᾶσθαι· οὗ κοινωνὸς γενηθῆναι, ἐπιποθῶ καὶ τοῦ πάθους, καὶ τῆς Αὐτοῦ Βασιλείας.

Προεόρτιον. Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πιστοὶ τὰ προεόρτια, τῶν Γενεθλίων ἄσματα, νῦν προηκήσωμεν πίστει· ἔρχεται ἥκει γὰρ Χριστός, ἐν

Βηθλεέμ τοῦ τεχθῆναι, ὡς βροτὸς ἐκ Παρθένου, καὶ ὄραθῆναι νήπιος, σπαργάνοις ἐνειλημένος, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱσιῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια, κατ' ἀλφάβητον. Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Αἱ Ἀγγελικαί, προπορεύεσθε Δυνάμεις· οἱ ἐν Βηθλεέμ, ἐτοιμάσατε τὴν φάτνην· ὁ Λόγος γὰρ γεννᾶται· ἡ Σοφία προέρχεται· δέχου ἀσπασμὸν ἡ Ἐκκλησία, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου· λαοὶ εἵπωμεν, εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Ἀνίσχει ὁ Ἀστήρ, Ἰακώβ ἐν τῷ Σπηλαίῳ· δεῦτε καὶ ἡμεῖς, προεόρτια τελοῦντες, συνδράμωμεν τοῖς Μάγοις, τοῖς Ποιμέσι συνέλθωμεν· ἴδωμεν Θεὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις· ἴδωμεν Παρθένον γαλουχοῦσαν. Φρικτὸν θέαμα! Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Βουνοὶ γλυκασμὸν, σταλαζάτωσαν· ἰδοὺ γάρ ἤκει ὁ Θεός, ἐκ Θαιμὰν, ἔθνη ἠττάσθε· Προφῆται Πατριάρχαι σκιρτήσατε· ἄνθρωποι χορεύσατε ἐνθέως, ὁ ἰσχυρὸς καὶ μέγας Ἄρχων, Χριστὸς τίκτεται· ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, ἐν γῇ παραγίνεται.

Γῆθεν ἀνυψῶν, τοὺς βροτοὺς ὁ Πλάστης ἤκει, τὴν βασιλικήν, καινουργῶν αὐθις εἰκόνα· συγχάρητε τῶν ἄνω, αἱ Δυνάμεις ὑμνήσατε· ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἐλύθη, ἦλθεν ὃ ἀπέκειτο· Θεὸς γάρ, βροτὸς γίνεται, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Δεῦτε οἱ πιστοί, ὑπαντήσωμεν τῷ ἐκ Κτίστη, ἤκοντι εἰς γῆν, Παρθένου ἀνατεῖλαι· ἀγνεία λαμπρυνθῶμεν, ἀρεταῖς ἀπαστρέψωμεν, τρόμῳ καὶ χαρᾷ ἐτοιμασθῶμεν, Χριστόν ιδέσθαι βρεφωθέντα, νοὺς ὁμμασιν, ἡμᾶς θεοῦντα τοὺς βροτούς, ἄκρα ἀγαθότητι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ἐγγίζει ὁ Χριστός, Βηθλεὲμ προετοιμάζου· ἤδη τῶν Ἐθνῶν, τὸ σωτήριον αὐγάζει. Εὐτρέπισον τὴν φάτνην, τοὺς Ποιμένας συνάγαγε, κάλεσον τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος· αἱ Στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων, Νοῶν κράζουσιν· ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός, ὅμοιον.

Ζῆλός τε καὶ πῦρ, καταφάγεται σε ἄφρον, πλάνε ἀληθῶς, καὶ τοῦ νόμου συκοφάντα· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, Ἡσαΐας ὡς ἔφησεν, ἔσχεν ἐν γαστρὶ καὶ ἐπὶ φάτνης, ἀνακλινεῖ τὸν Βασιλέα· διὸ ἅπαντες, οἱ ἐξ Ἰούδα τῆς φυλῆς, δυνάσται ἐκλείψουσιν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάρια.

Προεόρτιον.

Σώματα ἀγνίσωμεν καὶ ψυχὰς, καὶ μετὰ λαμπάδων, ὑπαντήσωμεν φαεινῶν, τῷ ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τεχθῆναι ἐρχομένῳ, Αὐτῷ ἀναβοῶντες· Κύριε δόξα Σοι.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Χαίροις θεοφόρε Μάρτυς Χριστοῦ, καὶ μὴ παύσῃ
Τούτῳ, ἱκετεύων ὑπὲρ ἡμῶν, ὅπως κατακαύσῃ, παθῶν
αἰσchrῶν ἀκάνθας, καὶ βίον μεταλλάξῃ, πρὸς τὸ
θειότερον.

Ὑδωρ τὸ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν, Ἰγνάτιε Πάτερ,
θησαυρίσας ἐν τῇ ψυχῇ, ἔσπευσας τεθνάναι, ὑπὸ
θηρῶν ἀγρίων· διὸ τὴν μακαρίαν, ζωὴν ἐτρύγησας.